

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 9 november 2010 in zaak
nrs. 10/34361 en 10/34358 in het geding tussen:

en

de minister van Justitie (lees: de minister voor Immigratie en Asiel).

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 oktober 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 november 2010, verzonden op 11 november 2010, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. De vreemdeling heeft eerder op 28 maart 2008 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 19 januari 2009 is deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 3 oktober 2010 is van gelijke strekking als dat van 19 januari 2009, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.3. Door te overwegen dat, alvorens kan worden toegekomen aan de ambtshalve te beoordelen vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, de beroepsgrond –

dat de minister van Justitie de voor de algemene asielprocedure geldende termijn heeft overschreden – dient te worden beoordeeld, heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat het de vreemdeling, anders dan in de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van de Afdeling 22 april 2009 in zaak nr. 200703961/1, www.raadvanstate.nl, niet in wezen onmogelijk is gemaakt om de in zijn ogen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan te voeren, zodat de voorzieningenrechter, gezien voormeld beoordelingskader, direct had moeten treden in de vraag of toetsing van het besluit van 3 oktober 2010 door nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden wordt gerechtvaardigd.

2.2. Reeds hierom is het hoger beroep kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen in de grieven is aangevoerd, behoeft geen bespreking. De Afdeling zal de zaak naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen. De rechtbank dient daarbij te beoordelen of in hetgeen de vreemdeling in de bestuurlijke fase naar voren heeft gebracht nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in vorenbedoelde zin zijn gelegen.

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 9 november 2010 in zaak nr. 10/34358;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtenonk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

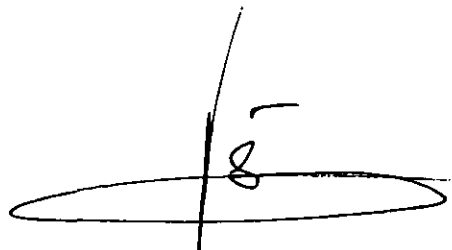
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 januari 2011

418-657.

Verzonden: 17 januari 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

238883974

ST-2-004

14:47:38 11-11-2010

1/6

0238883974

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 10 / 34361 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 34358 (bcrocp)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 9 november 2010

In de zaak van:

geboren op van Iraakse nationaliteit, verblijvende in
het Uitzetcentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde: mr. H. Postma, advocaat te Groningen,

tegen:

de minister van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: aanvankelijk mr. W. Graafland, vervolgens mr. Ch.R. Vink, beiden werkzaam
bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 25 september 2010 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 3 oktober 2010 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 3 oktober 2010 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 3 oktober 2010 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 12 oktober 2010. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Ter zitting is de behandeling aangehouden. Op 1 november 2010 is de behandeling voortgezet in tegenwoordigheid van verzoeker en de gemachtigden.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

IND lokalis:	
Doelstaten:	0803-28-1380
Udad ontvangsidatum:	
Breftnr:	
IND ontvangeldatum:	11 NOV. 2010
Registratie in IPDIS:	naam mbov: [handwritten] datum: [handwritten]
Invoercontrole:	naam mbov: [handwritten] datum: [handwritten]

0238883974

zaaknummer: AWB 10 / 34361 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 34358 (beroep)

2

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 Verzoeker heeft op 28 maart 2008 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij beschikking van 19 januari 2009 is deze aanvraag afgewezen. Het beroep tegen die beslissing is op 5 juli 2010 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, ongegrond verklaard. Tegen die uitspraak is door verzoeker hoger beroep ingesteld, de behandeling daarvan moet nog plaatsvinden.
- 2.4 Verzoeker heeft bij zijn oorspronkelijke asielaanvraag aangevoerd dat hij heeft moeten vluchten voor de groepering Ansar Al-Sunnah.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn voorliggende aanvraag aangevoerd dat zijn familie nu door Ansar Al-Sunnah wordt bedreigd en dat zijn broer in maart 2010 in zijn arm is geschoten.
- 2.6 Verweerder heeft de voorliggende aanvraag inhoudelijk getoetst en deze afgewezen.
- 2.7 Verzoeker heeft dat besluit bestreden.
- De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.8 Uit het ne bis in idem beginsel vloeit voort dat indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat laatstgenoemd besluit door de bestuursrechter niet mag worden getoetst als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dat geldt ook indien uit hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd kan worden afgeleid dat zoh een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet.
- 2.9 Alvorens toe te kunnen komen aan de ambtshalve te beoordelen vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, beoordeelt de voorzieningenrechter de beroepsgrond dat verweerder de voor de algemene asielprocedure geldende termijn heeft overschreden.
- 2.10 Ter zitting is namens verzoeker aangevoerd dat het onderzoek in het Aanmeldcentrum naar de aanvraag niet heeft plaats gevonden binnen de termijn van acht dagen die in artikel 3.110, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt genoemd. Het onderzoek is immers op 25 september 2010 aangevangen, terwijl de beslissing pas is genomen op de negende dag, 3 oktober 2010. Verzoeker heeft ook geen kennisgeving ontvangen ingevolge artikel 3.115, tweede lid, Vb van de verlenging, die zou hebben plaatsgevonden, van de bedoelde termijn. Dit dient, aldus verzoeker, te leiden tot gegrondverklaring van het beroep en toewijzing van het verzoek om voorlopige voorzieningen.

0238883974

zaaknummer: AWB 10/34361 (voorlopige voorziening)
AWB 10/34358 (beroep)

3

- 2.11 Verweerder heeft het standpunt ingenomen dat met een goede procesorde in strijd is te achten dat verzoeker eerst ter zitting van 12 oktober 2010 met de grond is gekomen dat verweerder zich niet aan de beslistermijn zou hebben gehouden. Verweerder stelt zich voorts op het standpunt ingevolge het tweede lid van artikel 3.110 Vb bevoegd te zijn om de in het eerste lid genoemde termijn in een aantal gevallen te verlengen, hetgeen in het onderhavige geval met één dag is gedaan. Redengevend was daarvoor dat verzoeker op de derde dag van de procedure een bewaringszitting bij de rechtbank te Groningen heeft bijgewoond. Daardoor heeft op die dag het nader gehoor niet kunnen plaatsvinden. Verweerder heeft daarom besloten om het nader gehoor op 29 september 2010 te doen plaatsvinden. De omstandigheid dat verzoeker een zitting moest bijwonen ligt volgens verweerder in de risicosfeer van de vreemdeling. Verweerder erkent dat aan verzoeker geen kennisgeving van de termijnverlenging is gestuurd. Dit zou echter alleen een vormverzuim betreffen, waardoor verzoeker niet in zijn belang is geschaad.
- 2.12 Het verweer dat verzoeker in strijd met een goede procesorde eerst ter zitting is gekomen met de grond dat verweerder zich niet aan de beslistermijn heeft gehouden, faalt. De behandeling van de zaak is op 12 oktober 2010 aangehouden tenelnde verweerder gelegenheid te bieden voor een reactie. Verweerder heeft bij brief van 14 oktober 2010 het hierboven weergegeven standpunt inzake de toepassing van artikel 3.110 j° artikel 3.115 Vb naar voren gebracht. Ter nadere terechtzitting van 1 november 2010 heeft verweerder opnieuw zijn standpunt naar voren kunnen brengen. De voorzieningenrechter acht verweerder niet geschaad in zijn processuele belangen.
- 2.13 Uit de parlementaire behandeling inzake de meest recente wijziging van de Vw blijkt dat de procedure voor de behandeling van asielaanvragen van vreemdelingen die na aankomst op Schiphol de toegang is geweigerd zo is ingericht dat op een zo kort mogelijke termijn na de aanvraag kan worden beslist. Daarbij zal het, totdat ook voor AC-Schiphol een rust- en voorbereidingstermijn gaat gelden, niet in alle gevallen mogelijk zijn om het nader gehoor en de correcties en aanvullingen af te ronden in AC-Schiphol. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen indien tijdens de asielprocedure blijkt dat sprake is van persoonlijke aspecten, bijvoorbeeld medische omstandigheden, die aanleiding geven tot het niet verder behandelen van de aanvraag in het AC-Schiphol. De vreemdelingen zullen in die gevallen worden doorgeleid naar de verlengde asielprocedure. Ten aanzien van vreemdelingen, die, zoals verzoeker, in vreemdelingenbewaring zijn gesteld en bij wie is besloten om hun herhaalde asielaanvraag tijdens hun detentie in het AC-Schiphol te behandelen, en voor wie evenmin een rust- en voorbereidingsperiode in acht wordt genomen, wordt een zelfde gedragslijn gevolgd.
- 2.14 Ingevolge artikel 3.113, tweede lid, Vb vindt het nader gehoor op de derde dag na aanvang van de procedure plaats. Op die dag heeft verzoeker geen nader gehoor ondergaan in verband met de omstandigheid dat hij op die dag aanwezig diende te zijn op de rechtbank te Groningen, in verband met de behandeling van zijn beroep tegen de hem opgelegde vreemdelingenbewaring. Dit betreft een omstandigheid die voor risico van verzoeker is te brengen. Daardoor is het op zichzelf ook niet onredelijk te achten dat verweerder de acht dagen termijn in verzoekers geval met een dag zou hebben verlengd.
- 2.15 Ingevolge artikel 3.115, tweede lid, Vb had verweerder verzoeker van het tot verlenging van de termijn strekkende besluit met opgave van de reden van verlenging

zaaknummer: AWB 10 / 34361 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 34358 (beroep)

4

en het einde daarvan, in kennis behoren te stellen. Het besluit tot verlenging is niet binnen de acht dagen termijn aan verzoeker is meegedeeld. Dat verweerder dit voorschrift niet in acht heeft genomen beschouwt de voorzieningenrechter, anders dan verweerder, niet als louter het niet naleven van een vormvoorschrift waardoor verzoeker niet is geschaad.

- 2.16 Zonder kennisgeving van een verlenging van de termijn was verzoeker niet op de hoogte van de reden voor dat besluit. Bij de mededeling van de reden om het besluit tot verlenging te nemen, zou verweerder hebben moeten betrekken dat de gevoerde procedure ertoe dient dat op een zo kort mogelijke termijn na de aanvraag kan worden beslist. Ter zitting is gesteld en onweersproken gebleven dat er meerdere dagen tijdens de acht dagen termijn zijn verstreken die niet voor het onderzoek zijn benut. Dit was zowel voorafgaand aan, maar ook na de dag dat verzoeker zijn bewaringszitting heeft bijgewoond. Nu verzoeker hierover niet is geïnformeerd, kon hij verwachten dat er geen sprake was verlenging en dat verweerder de mogelijke overschrijding van de acht dagen termijn voor zijn risico nam. Dat zou ertoe hebben geleid dat verweerder verzoeker had moeten doorgeleiden naar de verlengde procedure als zou blijken dat de beslissing niet binnen acht dagen zou kunnen worden afgerond. Aan het feit dat verweerder in de beroepsprocedure heeft aangegeven dat zich een omstandigheid heeft voorgedaan op grond waarvan een verlenging van de beslistermijn wel mogelijk zou zijn geweest, gaat de voorzieningenrechter voorbij. Het verlengingsbesluit dat noodzakelijk zou zijn geweest, kon niet na afloop van de termijn van acht dagen alsnog genomen worden.
- 2.17 Verweerder heeft het bestreden besluit in strijd met de zorgvuldigheid genomen, op grond waarvan dit besluit voor vernietiging in aanmerking komt. Aan de inhoudelijke beoordeling komt de voorzieningenrechter in het voorliggende geval daarom niet toe.
- 2.18 De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen. Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.19 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste, Awb verweerder veroordelen in de door verzoeker gemaakte kosten. De kosten zijn ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht € 874,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 437,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1). Omdat aan verzoeker een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, moeten deze bedragen ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb worden betaald aan de griffier.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van verzoeker met inachtneming van deze uitspraak;

0238883974

zaaknummer: AWB 10 / 34361 (voorlopige voorziening)
AWB 10 / 34358 (beroep)

5

- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de kosten in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening ad € 874,- en in verband met het beroep ad € 437,- en draagt verweerder op deze kosten aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr J.F. Miedema, voorzieningenrechter en op 9 november 2010 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

A.H. de Vries

J.F. Miedema

Afschrift verzonden op: 11-11-2010

Coll: *[Handwritten signature]*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Fax: 070-779 5506

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 NOV 2010	
ZAAKNR.	201011068
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD DO:	PAR:

Proces	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. E. de Jong
Doorkiesnummer(s)	070-779 4859
Datum	17 november 2010
Dossiernummer	0803.28.1380
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	1
Onderwerp	Hoger beroep van de Minister voor Immigratie en Asiel /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 9 november 2010, verzonden op 11 november 2010, met kenmerk AWB 10/34358.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn, machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. P. van den Berg, senior procesvertegenwoordiger

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
17 NOV 2010	
ZAAKNR.	201011068
AAN:	W. de Bont
BEHANDELD DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. P. van den Berg
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem
van 9 november 2010
met kenmerk AWB 10/34350

Inzake:

met IND-kenmerk 0803.20.1380
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. H. Postma
advocaat
Postbus 1010
9701 BA GRONINGEN

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E. de Jang
070-779 40 59

1. Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (verder: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (verder: de voorzieningenrechter), van 9 november 2010 (*bijlage*), verzonden op 11 november 2010, met kenmerk AWB 10/34358 (verder: de bestreden uitspraak), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen het besluit van 3 oktober 2010 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen opnieuw op de aanvraag te beslissen met inachtneming van de uitspraak en de Minister in de proceskosten ten bedrage van € 1.311,- heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. (verder: verweerder) is geboren op _____ en heeft de Iraakse nationaliteit.
- 2.2. Op 28 maart 2008 heeft verweerder een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw) ingediend. Bij besluit van 19 januari 2009 is deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 5 juli 2010 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, AWB 09/4697, ongegrond verklaard. Verweerder heeft hiertegen hoger beroep ingesteld, waar tot op heden nog geen uitspraak op is gedaan.
- 2.3. Op 15 september 2010 is aan verweerder de maatregel ex artikel 59, eerste lid, onder a, Vw, opgelegd.
- 2.4. Op 25 september 2010 heeft verweerder andermaal een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw ingediend.
- 2.5. Op 27 september 2010 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het beroep tegen de maatregel ex artikel 59, eerste lid, onder a, Vw, ter openbare zitting behandeld. Verweerder is aldaar in persoon verschenen.
- 2.6. Op 29 september 2010 heeft het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden plaatsgevonden.
- 2.7. Op 30 september 2010 is het voornemen tot afwijzing van de aanvraag uitgebracht.
- 2.8. Op 3 oktober 2010 is de zienswijze van verweerder ontvangen.
- 2.9. Op 3 oktober 2010 is de aanvraag afgewezen.
- 2.10. Op 3 oktober 2010 heeft verweerder tegen het besluit beroep (AWB 10/34358) ingesteld en een verzoek om een voorlopige voorziening (AWB 10/34361) ingediend.
- 2.11. De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 12 oktober 2010. Ter zitting heeft de voorzieningenrechter de behandeling aangehouden.
- 2.12. De Minister heeft bij brief van 14 oktober 2010 een nader schriftelijk standpunt ingenomen.

- 2.13. Op 1 november 2010 is de behandeling te zitting voortgezet.
- 2.14. Bij de thans door de Minister bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank het beroep gegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

3. Grieven

- 3.1. De Minister heeft drie grieven tegen de bestreden uitspraak.

Grief 1

- 3.2. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.12 van de bestreden uitspraak:

"Het verweer dat verzoeker in strijd met een goede procesorde eerst ter zitting is gekomen met de grond dat verweerder zich niet aan de beslistermijn heeft gehouden, faalt. De behandeling van de zaak is op 12 oktober 2010 aangehouden teneinde verweerder gelegenheid te bieden voor een reactie. Verweerder heeft bij brief van 14 oktober 2010 het hierboven weergegeven standpunt inzake de toepassing van artikel 3.110 jo. artikel 3.115 Vb naar voren gebracht. Ter nadere terechtzitting van 1 november 2010 heeft verweerder opnieuw zijn standpunt naar voren kunnen brengen. De voorzieningenrechter acht verweerder niet geschaad in zijn processuele belangen."

Grief 2

- 3.3. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.15 van de bestreden uitspraak:

"(...) Dat verweerder dit voorschrift niet in acht heeft genomen beschouwt de voorzieningenrechter, anders dan verweerder, niet als louter het niet naleven van een vormvoorschrift waardoor verzoeker niet is geschaad."

Grief 3

- 3.4. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.16 van de bestreden uitspraak:

"Zonder kennisgeving van een verlenging van de termijn was verzoeker niet op de hoogte van de reden voor dat besluit. Bij de mededeling van de reden om het besluit tot verlenging te nemen, zou verweerder hebben moeten betrekken dat de gevoerde procedure ertoe dient dat op een zo kort mogelijke termijn na de aanvraag kan worden beslist. Ter zitting is gesteld en onweersproken gebleven dat er meerdere dagen tijdens de acht dagen termijn zijn verstreken die niet voor het onderzoek zijn benut. Dit was zowel voorafgaand aan, maar ook na de dag dat verzoeker zijn bewaringszitting heeft bijgewoond. Nu verzoeker hierover niet is geïnformeerd, kon hij verwachten dat er geen sprake was [van] verlenging en dat verweerder de mogelijke overschrijding van de acht dagen termijn voor zijn risico nam. Dat zou ertoe hebben geleid dat verweerder verzoeker had moeten doorgeleiden naar de verlengde procedure als zou blijken dat de beslissing niet binnen acht dagen zou kunnen worden afgerond. Aan het feit dat verweerder in de beroepsprocedure heeft aangegeven dat zich een omstandigheid heeft voorgedaan op grond waarvan verlenging van de beslistermijn wel mogelijk zou zijn geweest, gaat de voorzieningenrechter voorbij. Het verlengingsbesluit dat noodzakelijk zou zijn geweest, kon niet na afloop van de termijn van acht dagen alsnog genomen worden."

- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.17 tot en met 2.19 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

Aangaande grief 1

4.1. Artikel 83 Vw luidt, voor zover thans van belang:

1. De rechtbank houdt bij de beoordeling van het beroep rekening met:
  - a. feiten en omstandigheden die na het bestreden besluit zijn aangevoerd, en
  - b. (...)
3. Met de in het eerste lid bedoelde gegevens wordt geen rekening gehouden voor zover de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

- 4.2. In het onderhavige geval is niet in geschil dat verweerder eerst ter zitting op 12 oktober 2010 de beroepsgrond heeft voorgedragen dat het besluit van 3 oktober 2010 in strijd met de artikelen 3.110, eerste lid, jo. 3.115, tweede lid, Vb, is genomen. Nu gelet op de inhoud van de beroepsgrond in kwestie – de beroepsgrond houdt in dat de Minister de beslistermijn heeft overschreden – er niets aan in de weg stond voor verweerder om deze in een eerder stadium van de procedure naar voren te brengen, werd de (gemachtigde van de) Minister, doordat verweerder de grond eerst op het laatst mogelijk tijdstip in de procedure heeft voorgedragen, onredelijk in zijn procesvoering bemoeilijkt. De voorzieningenrechter had gelet hierop bij de beoordeling van het beroep geen rekening dienen te houden met deze zeer laat voorgedragen grond omdat de goede procesorde zich daar op dat moment tegen verzette. Dat de Minister nadien gelegenheid heeft gehad alsnog schriftelijk op de voorgedragen beroepsgrond te reageren, maakt het voorgaande niet anders. De voorzieningenrechter heeft dit miskend.

Aangaande grieven 2 en 3

- 4.3. Gelet op de onderlinge samenhang worden deze grieven gezamenlijk toegelicht.

Artikel 3.110 Vw luidt, voor zover thans van belang:

1. Voor het onderzoek naar de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Wet, zijn in een Aanmeldcentrum acht dagen beschikbaar.
2. Onze Minister kan de in het eerste lid genoemde termijn verlengen. (...).

Artikel 3.113, tweede lid, Vw luidt, voor zover thans van belang:

2. Op de derde dag wordt de vreemdeling door Onze Minister aan een nader gehoor onderworpen.

Artikel 3.115, eerste lid, aanhef en onder a, en tweede lid, Vw luidt, voor zover thans van belang:

1. Onze Minister kan de in artikel 3.110, eerste lid, genoemde termijnen verlengen:
  - a. in geval van overschrijding van de termijnen, bedoeld in de artikelen 3.112, eerste en derde lid, 3.113, tweede en derde lid, en 3.114, eerste en zesde lid, tenzij de overschrijding aan Onze Minister kan worden toegerekend;

2. De vreemdeling wordt van de verlenging schriftelijk in kennis gesteld. Bij de kennisgeving wordt de reden van de verlenging aangegeven alsmede op welk moment de verlengde termijn eindigt.

- 4.4. Uit de Nota van Toelichting bij het Besluit van 23 juni 2010 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000, Staatsblad 2010, 244, bladzijde 24, en de Memorie van Antwoord bij de Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000, Eerste Kamer, vergaderjaar 2009–2010, 31 994, C, bladzijde 9, volgt dat de mogelijkheid tot verlenging ten eerste wenselijk is in gevallen waarin de termijnen die de Minister van Justitie heeft, worden overschreden, tenzij de overschrijding aan de Minister kan worden toegerekend en in gevallen waarin de termijnen die de asielzoeker en zijn rechtsbijstandverlener hebben worden overschreden en de asielzoeker een met redenen omkleed verzoek tot verlenging heeft ingediend, tenzij de overschrijding aan hem kan worden toegerekend. Hierbij kan gedacht worden aan (...) of, indien de asielzoeker zich in bewaring bevindt, bezoek aan de rechtbank voor een bewaringszitting.
- 4.5. In het onderhavige geval heeft verweerder op 25 september 2010 een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet ingediend. Overeenkomstig het hierboven weergegeven wettelijk kader is de termijn van acht dagen die op 25 september 2010 is aangevangen, met één dag verlengd. De reden hiervoor was dat verweerder op de derde dag van het onderzoek, op 27 september 2010, niet aan het nader gehoor kon worden onderworpen omdat hij op die dag nevenzittingsplaats Groningen van de rechtbank 's-Gravenhage heeft bezocht voor een bewaringszitting. De Minister heeft toen besloten het nader gehoor op 29 september 2010 te laten plaatsvinden en de termijn van acht dagen als gevolg hiervan met één dag te verlengen.
- 4.6. Naar het oordeel van de Minister volgt uit de aangehaalde parlementaire stukken dat de overschrijding van de in artikel 3.110, eerste lid, Vb, bedoelde termijn in dit geval niet aan de Minister kan worden toegerekend. Immers, niet in geschil is dat verweerder op de derde dag van het onderzoek een bewaringszitting heeft bijgewoond en de Minister daarom geen toepassing kon geven aan het bepaalde in artikel 3.113, tweede lid, Vb. Aldus is de Minister van oordeel dat hij op grond van artikel 3.115, eerste lid, aanhef en onder a, Vb, bevoegd was vanwege overschrijding van de in artikel 3.113, tweede lid, Vb, bedoelde termijn, welke niet aan hem kan worden toegerekend, de in artikel 3.110, eerste lid, Vb, bedoelde termijn te verlengen. De Minister wijst er in dit kader op dat de voorzieningenrechter hem hierin volgt, gelet op rechtsoverweging 2.14 van de bestreden uitspraak:
- "Ingevolge artikel 3.113, tweede lid, Vb, vindt het nader gehoor op de derde dag na aanvang van de procedure plaats. Op die dag heeft verzoeker geen nader gehoor ondergaan in verband met de omstandigheid dat hij op die dag aanwezig diende te zijn op de rechtbank Groningen, in verband met de behandeling van zijn beroep tegen de hem opgelegde vreemdelingenbewaring. Dit betreft een omstandigheid die voor risico van verzoeker is te brengen. Daardoor is het op zichzelf ook niet onredelijk te achten dat verweerder de acht dagen termijn in verzoekers geval met een dag zou hebben verlengd.
- 4.7. Niet in geschil is dat de Minister niet conform artikel 3.115, tweede lid, Vb, verweerder schriftelijk van het besluit tot verlenging van de acht dagen termijn in kennis heeft gesteld. De Minister is echter van oordeel dat dit louter heeft te gelden als het niet naleven van een vormvoorschrift waardoor verweerder niet in zijn belangen is geschaad. De Minister wijst er dit kader allereerst op dat noch uit de toepasselijke regelgeving, noch uit de parlementaire stukken valt af te leiden dat het niet in kennis stellen van de

vreemdeling van een verlenging van de acht dagen termijn consequenties dient te hebben. Verder wijst de Minister er op dat verweerder in de beroepsfase aan de orde heeft kunnen stellen dat de termijn niet had mogen worden verlengd. De Nota van Toelichting bij het Besluit van 29 juni 2010 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000, Staatsblad 2010, 244, bladzijde 24/25, gaat van dezelfde gedachte uit, nu aldaar is vermeld:

"In beroep zal de rechter kunnen toetsen of de Minister terecht heeft geoordeeld dat sprake is van niet-toerekenbare overschrijding van de termijnen in het eerste lid, onderdeel a, en daarmee of de Minister de algemene asielprocedure terecht heeft verlengd, hetgeen in voorkomende gevallen zal kunnen leiden tot vernietiging van de beschikking. De rechter zal ook kunnen toetsen of de Minister de termijnen in het eerste lid, onderdeel b, terecht niet heeft verlengd indien de asielzoeker en zijn rechtsbijstandverlener een verzoek om verlenging hebben gedaan. Overigens kunnen de asielzoeker en zijn rechtsbijstandverlener de vraag of de Minister de hem ter beschikking staande termijnen terecht verlengd heeft of de termijnen van de asielzoeker en zijn rechtsbijstandverlener, indien er een gemotiveerd verzoek om verlenging is gedaan, terecht niet verlengd heeft ook al tijdens het verdere verloop van de algemene asielprocedure aan de orde stellen, bijvoorbeeld in de zienswijze op het voornemen."

Nu het zowel naar de mening van de Minister als naar het oordeel van de voorzieningenrechter – de Minister wijst nogmaals op rechtsoverweging 2.14 van de bestreden uitspraak – geen twijfel leidt dat het bijwonen van een bewaringszitting een aan verweerder toe te rekenen omstandigheid betreft welke grond oplevert voor verlenging van de bedoelde beslistermijn, was het niet ondenkbaar geweest dat verweerder al gedurende de besluitvormingsfase zijn bezwaren tegen verlenging van de acht dagen termijn bekend had kunnen maken. Naar de mening van de Minister had het verweerder in alle redelijkheid duidelijk kunnen zijn dat zijn aanvraag, ondanks het wegvallen van één dag door zijn bezoek aan de rechtbank Groningen, toch in de algemene asielprocedure zou worden afgehandeld. Dat verweerder door de gang van zaken – het niet benutten van enkele van de acht dagen en het niet schriftelijke melden van de verlenging – zou hebben kunnen verwachten dat de Minister de mogelijke termijnoverschrijding voor zijn risico zou nemen en hem alsdan zou hebben doorgezonden naar de verlengde procedure, volgt de Minister niet. Immers, dat in voorkomende gevallen een aantal van de acht dagen onbenut verstrijkt, wordt veelal veroorzaakt door organisatorische factoren, bijvoorbeeld het niet beschikbaar zijn van een tolk voor een nader gehoor.

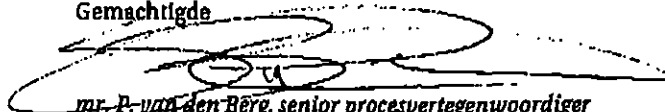
- 4.8. Gelet op hetgeen onder 4.7. is gesteld, ziet de Minister niet in op welke wijze verweerder in zijn belangen zou zijn geschaad doordat hij niet conform artikel 3.115, tweede lid, Vb, schriftelijk van het besluit tot verlenging van de acht dagen termijn in kennis is gesteld. Aldus was er naar de mening van de Minister aanleiding geweest voor toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht.
- 4.9. De voorzieningenrechter heeft middels de bestreden uitspraak al het voorgaande miskend en ten onrechte het beroep (AWB 10/34358) ongegrond verklaard.

5. **Conclusie.**

De Minister concludeert tot **gegrondverklaring** van het hoger beroep en tot **ongegroundverklaring** van het door verweerder tegen het besluit van 3 oktober 2010 ingesteide beroep (AWB 10/34358).

Gemachtigde

mr. P. van den Berg, senior procesvertegenwoordiger
Minister voor Immigratie en Astel
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG